

Art. 1

1. Prawo do wydawania opinii na rzecz organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości, mają instytucje specjalistyczne, wpisane na listę instytucji specjalistycznych przez prezesa sądu okręgowego, po udokumentowaniu przez te instytucje, spełniania warunków, o których mowa w art. 2.
2. Konieczność udokumentowania spełniania warunków, o których mowa w art. 2 nie dotyczy:
  - a) Instytutu Ekspertyz Sądowych im. prof. dr. Jana Sehna w Krakowie,
  - b) jednostek naukowych w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96 z 2010 r., poz. 615 ze zm.),
  - c) laboratoriów funkcjonujących w strukturach Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej i Żandarmerii Wojskowej,
  - d) zakładów medycyny sądowej,
  - e) ośrodków opiekuńczo-konsultacyjnych,
  - ~~f) podmiotów leczniczych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2, 3 i 4 ustawy o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112 z 2011 r., poz. 654 ze zm.).~~
3. Podmioty, o których mowa w ust. 2 są wpisywane na listę instytucji specjalistycznych przez prezesa sądu okręgowego, właściwego dla siedziby danego podmiotu, po zgłoszeniu przez ten podmiot listy specjalności, w zakresie których jest on w stanie wydawać opinie na rzecz organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości.
4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jest zobowiązany do niezwłocznego informowania prezesa sądu okręgowego, który wpisał dany podmiot na listę instytucji specjalistycznych, o wszelkich okolicznościach mogących mieć wpływ na możliwość wydawania przez ten podmiot opinii na rzecz organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości, w szczególności o zmianach zaplecza technicznego o intelektualnego, powodujących utratę możliwości wydawania opinii w danej specjalności.